

[Helle Degn]

stemmeret, som hjælper. Børnene er reelt ikke sporet ind på den tankegang, at de selv skal have eller har mulighed for at deltage i tilrettelæggelsen af hverdagen i skolen. Denne indsats må prioriteres meget højt. Den såkaldte projektskole kunne være en mulighed, som i øvrigt ville gavne det store flertal af eleverne i folkeskolen.

Fortsat er det socialdemokratiets opfattelse, at sortering i samfundets grundskoletilbud er uacceptabel. Det glæder os selvfølgelig, at forældrene peger i den samme retning. Derfor forventer vi også, at regeringen både nu og fremover vil afvise de forsøg, som de borgerlige partier herinde gør på at skrue udviklingen tilbage.

De unges problemer er også arbejdsløsheden og det usammenhængende uddannelsessystem. Det sidste vil vi få en debat om, og derfor vil jeg ikke beskæftige mig indgående med det, men derimod med ungdomsarbejdsløsheden.

Det er vores opfattelse, at der i 1980'erne vil blive rejst et berettiget krav om, at de unge må sikres et uddannelsestilbud eller et job. Hvis den private sektor ikke er i stand til at opsuge de unge, må den offentlige gå ind i en mere aktiv rolle, som det f. eks. også fremgår af de overvejelser om en egentlig produktion, der foregår flere steder i både amtskommuner og primærkommuner. Bl. a. på grund af problemets alvor har socialdemokratiet fremlagt forslag om ungdomsgarantiordningen som noget, vi stiller store forventninger til som en mulig løsning. Ungdomsarbejdsløshedsprojekterne må for os at se ikke ende i en blindgyde. Derfor må det overvejes, om amtskommuner og kommuner skal gå ind i en egentlig alternativ produktion. Da mange anliggender om børn og unge hører til under kommunerne, tror jeg, at bloktilskudsordningerne må overvejes, så vi har mulighed for at opmuntre nye initiativer ved hjælp af særlig tilskud.

I socialdemokratiet har vi i øjeblikket en debat i gang om en samlet børnepolitik. SF har for mig at se startet lidt sporadisk eller på et for løst grundlag på denne politiske diskussion. Vi vil gerne opfordre regeringen til at sørge for, at der bliver afholdt en debat her i folketinget på baggrund af børnekommissionens arbejde og på baggrund af resultatet af de aktiviteter, som foregik i børneåret. Det er vores opfattelse, at der må ses på

helheden i den tilværelse, som vi byder vore børn og unge. Det er ikke mindst vigtigt i betragtning af de økonomiske udsigter, som den første halvdel af 1980'erne vil være præget af. Solidariteten skal ikke begrænses til at være mellem de få, men skal udstrækkes til at gælde alle børn og unge. Der er her tale ikke kun om ønsker, men om en ren og skær nødvendighed, der må føre til handling.

Brixtofte (V):

I økonomiske nedgangstider er det vigtigt, at de økonomiske byrder bliver fordelt rimeligt. Det ville eksempelvis være forkert, hvis det var sådan, at børn og unge i særlig grad blev ramt. Herom er der sandsynligvis meget bred enighed i folketinget. Forespørgerne går ud fra, at der er en tendens til, at den økonomiske krise især rammer børn og unge, og her er jeg langtfra enig. På nogle punkter kan det være rigtigt, og her tænker jeg på, at beskæftigelses- og uddannelsesmulighederne bliver vanskeligere, når man er i en situation med stor ledighed, men på andre punkter kan jeg overhovedet ikke se at der har været nogen tendens til, at børn og unge i særlig grad er blevet ramt af den økonomiske krise. Som ministrene har gjort rede for, viser de sociale udbygningsplaner ligesom de kommende budgetter i amter og kommuner, at der ikke har været tale om en sådan tendens ude omkring. Når man tager beslutninger, tager man hensyn til at sikre en udvikling, som er til gavn for børn og unge. Men med risiko for at fornærme regeringen, som jo har let ved at blive fornærmet i disse dage, vil jeg have lov til at konstatere, at den økonomiske krise måske godt kan vare mere end et år, måske endda i mange år, og derfor er det naturligvis vigtigt, at vi holder os for øje i mange år, at vi ikke kommer til at skade børn og unge, når der skal spares på forskellige områder. Det gælder ikke mindst de svage stillede grupper blandt børnene, og her tænker jeg f. eks. på handicappede børn.

Omvendt må vi sige, at der ikke i fremtiden bliver råd til at bruge mange flere penge til børn og unge i forhold til i dag. De penge, der eventuelt skal bruges, bør efter venstres opfattelse reserveres til de særlig svage grupper. For de partier, der kun mener, at flere offentlige udgifter kan forbedre situationen for børn og unge, bliver de politiske mu-